

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
SREDA

16. JUNIJ
1993

Letnik XLVIII.
Štev. 24 (2708)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

Cena: 8 šil.
40 tolarjev

P. b. b.

„Jausengespräche“ „Pogovori ob malici“

Vabilo k razpravi s kulturim in športnim referentom, nam. dež. glavarja dr. Petrom Ambrozyjem

v ponedeljek, 21. 6. 1993, ob 19. uri
v hotelu Juenna, v Čepičah pri Globasnici

Ob tej priliki imajo zastopnice/zastopniki kulturnih in športnih društev možnost, da v neposrednem pogovoru s pristojnim referentom pri deželni vladi nanizajo svoje misli in skrbi v zvezi s kulturno in športno dejavnostjo. **Glasbeni okvir:** Kvintet MPZ „Kralj Matjaž“
Prijave telefonično, pod številko 0463/57987 pri gospe Christiani Ogris. Veselimo se Vaše udeležbe!

40 let petja v Selah

Seveda tudi v Selah prepeva-
jo več kot 40 let, toda pred to-
liko leti so ustanovili „Pevsko
društvo“, to pa je razlog, da je
treba okroglo obletnico proslavi-
ti. Na sliki imate dokaz za ob-
stoj društva za vsaj še nekaj de-
setletij, saj mladina prevzema
tradicijo staršev.

Na slovesnosti, ki je bila
prejšnji teden, so nekateri pev-
ci prejeli Gallusovo značko za
več kot 25-letno petje v zboru.
Več na 5. strani.

Butros Gali se zavzema za novo mirovno konferenco

DUNAJ. Na mednarodni konferenci OZN o človekovih pravicah, ki se je uradno začela z uvodnim govorom generalnega sekretarja Združenih narodov Butrosa Galija, spregovorili pa so še avstrijski predsednik Thomas Klestil, kancler Vrantizky in vodja konference, zunanji minister Alois Mock, je Gali le posredno spregovoril o vojni v bivši Jugoslaviji. Poudaril je pravico ZN, da se vmešajo povsod tam, kjer so te pravice kršene. Thomas Klestil je bil v svojem govoru precej kritičen do od-

nosa mednarodne skupnosti in predvsem Evrope, ki da sta z zgrešeno politiko dopustila razvoj do sedanjega stanja.

Bolj zgovoren o načrtih za razrešitev balkanske krize je bil Butros Gali na novinarski konferenci. Dejal je, da morajo krivci za vojne zločine v bivši Jugoslaviji pred mednarodno sodišče, za zaustavitev vojne pa se je zavzel za sklic nove mirovne konference o bivši Jugoslaviji. Analitiki ocenjujejo, da je Gali s tem predlogom dejansko razveljavil dosedanji Vance-Ownov načrt, ki je re-

zultat poprejšnjih številnih konferenc (Bruselj, Haag, London, Ženeva, New York), razgovorov in mirovniških misij Vancea, Owna, Bartholomeusa in Čurkina.

S spremembo politike generalnega sekretarja Galija pa si je mogoče razlagati tudi popuščanje srbskim zahtevam. Znano je, da bosanski Srbi niso pristali na V.-O. mirovni načrt prav zaradi tega, ker je predvideval celovito BiH, razdeljeno na 10 avtonomnih provinc. To pa bi Srbom onemogočilo vzpostavitev lastne srbske

države v BiH s pravico do priključitve k matični Srbiji.

Srbi so z referendumom o samostojni republiki v BiH očitno uspeli. Čeprav rezultatov ni nihče priznal, pa so velik moralni pritisk na mednarodno skupnost, ki sicer ne vidi izhoda iz krize. Uresničujejo se predvidevanja, da bosta Zahod in OZN vendarle dopustila razkosanje BiH in s tem ustregla zahtevam Srbov. Vojne in krvavih obračunavanj pa s tem seveda še ne bo konec.

J.R.

Invalidske pokojnine – zaskrbljujoč položaj

Realnost delovnih procesov je vedno bolj dramatična, saj se je izkazalo, da delovni poogji vedno slabše vplivajo na človekovo zdravje. večina delojemalcev ne doseže starostne upokojitve. Podatki po deželah Avstrije kažejo bistvene regionalne razlike v splošni zdravstveni sliki prebivalstva. Na Koroškem je največji odstotek ljudi, ki so se invalidsko upokojili, prav tako je na Koroškem največ nezgod pri delu. Po številu poklicnih bolezni je naša dežela v zveznem merilu na drugem mestu. Največ nesreč je v gradbeništvu, saj je bilo od 1000 delavcev na Koroškem kar 223 poškodovanih (avstrijsko povprečje je 185), v metalni industriji pa 196 (povprečje 152).

Tako je na Koroškem približno dva in polkrat več invalidskih upokojitev kot normalnih starostnih, zato bo treba temeljito spremeniti predpise ali pa krbeti za njihovo izpolnjevanje. Delavcem je treba zagotoviti optimalno zaščito pri delu, pa trudi pravico, da zavrnejo delo, če je prenevarno. Le tako se bo mogoče približati avstrijskemu povprečju.

PREBERITE

- str. 2
Pogovor
s komisijo
za mednarodne
odnose
- str. 3
Z ZKP po
vzhodni Evropi
- str. 4
Selani so
praznovali
40-letnico
- str. 5
Srečanje okteta
na Suhi
- str. 6
Iz Slovenije
in sveta
- str. 7
Pevci „Bilke“
v Wiesbadnu

Živahen iztek vigredi

Slovenska kulturna in prosvetna društva so bila ob koncu prejšnjega tedna zares dejavna. Skoraj ni bilo kraja, kjer se ne bi nič dogajalo.

Na sončnih Radišah so v prepolni dvorani proslavili 30-letnico sodelovanja z moškim zborom KUD Stane Žagar iz Kroke na Gorenjskem, ob tem pa so nastopili še moški in dekliški zbor iz Doline pri Trstu, mešani zbor Peca iz Globasnice in Sängerrunde iz Žrelca. O tem slavlju bomo obširneje poročali v prihodnji številki.

Srečanje z mednarodno udeležbo so pripravili tudi na Suhi. V prenovljenem gradu so se srečali okteti iz Slovenije, Trsta, iz Koroške pa sta sodelovala gostitelj Oktet Suha in Doppelquartett iz Tinj.

Pravi folklorni praznik treh dežel je v žitajski ljudski šoli izvedlo tamkajšnje društvo Trta. Nastopili so domača folkorna skupina, gostje iz Šentjošta in Beltinec iz Slovenije, prireditev pa je zrahljal tudi

domači moški zbor.

Zelo živahno je bilo tudi na otroškem dnevu v Šmihelu, kjer se je zbralo preko 200 otrok in se ukvarjalo z različnimi dejavnostmi. Srečanje je pripravila Katoliška mladina.

Selani so proslavili 40-letnico svojega Pevskega društva, Obirčani in Kapelčani so tradicionalno kolesarili v Korte, na Ziljski Bistrici je pel Tržaški oktet, itd, itd. Kaj pa hočemo še več!

Tudi prihodnja konca tedna v juniju bosta zelo živahna. Radišani pripravljajo uprizoritev Mittererjeve drame Munde na prostem, v Beljaku bo gostovalo Slovensko mladinsko gledališče s Pohujšanjem po Cankarju v režiji Martina Kušaja, novo premiero pa napovedujejo tudi Šentjansčani. K temu je dodati še dve rock prireditvi, in sicer na dvorišču Mohorjeve v Celovcu, 25. in rock-open v Bilčovsu 26. junija. Izbira je za vse okuse. Dolgačas nam pa res ne bo!

MUNDE

Slovensko prosvetno društvo Radiše

FELIX MITTERER
IGRA NA PROSTEM

PETEK SOBOTA CAS

25. + 26.6. · 20³⁰

OB SLABEM VREMENU: NEDELJA 27. 6.

ZGORNJE RUTE
PRI KUČNIKU

OSEBE:

Willi, mojster
(Tomi Rogavnik)

Gerhard, pomočnik
(Martin Ogris)

Tommi, vajenec
(Aleksander Tolmaier)

Memet, turški
gastarbajter
(Danijel Wrulich)

Petra, pomočnikova
prijateljica
(Jasmina Ogris)

Osnutek scene: Konstantin Bujnov

Prevod: Alenka Bole-Vrabc

Masko: Andrej Lampichler

Lektor: Sonja Wakounik

Režija: Nuži Wieser

Odreka tehnika:

Hannes Tolmaier,
Adrijan Povše

Že sam začetek ali bolje rečeno prolog k velikanski konferenci – doslej največji na Dunaju po tako imenovanem Dunajskem kongresu – o človekovih pravicah, ni obetal nič dobrega: ob začetnem zasedanju tako imenovanih „nedržavnih organizacij“, ki se prizadevajo za predlog skupne spomenice državnikov, je zastopnik judovskega svetovnega kongresa motil govor predstavnika Palestincev, ki je ožigosal izraelsko politiko proti

dr. Francija Zwitter

Ob konferenci o človekovih pravicah na Dunaju

njegovemu narodu.

Ta incident – ne da bi na tem mestu vrednotili izraelsko politiko ali politiko palestinske intiaide – je zgovoren primer, s kakimi težavami se bo srečala uradna konferenca državnikov, če se hoče zediniti na skupno, za vse udeležence obvezujočo končno resolucijo, ki naj definira pojem „človekovih pravic“ in naj v nadaljnjem v posameznih državah tudi kontrolira njihovo upoštevanje ter naj jih tudi z mednarodno akcijo uveljavlja, kolikor se te posamezne človekove pravice v kaki državi soppodpisnici kršene.

Toda pojem „človekove pravice“ je širok; vsekakor mnogo širši, kakor ga definira doslej veljavna „Splošna deklaracija o človekovih pravicah iz leta 1948, ki se v svojem bistvu omejuje na predstave in vrednote, ki so jih diktirale zahodne sile Evrope in Združenih držav Amerike pod vplivom krščanske etike in meščansko-liberalnih gospodarskih predstav in ki povsem izključujejo miselni in kulturni svet azijskih, afriških ter latinskoameriških narodov in držav. Ves krog muslimanskih ter drugih – nekrščanskih – ideologij in vrednot ni zajet, jim je skoraj diametralno nasprotujoč.

Človeštvo ni enodimenzionalno, zato tudi človekovih pravic ni mogoče definirati nasplošno in tako definirane človekove pravice ne smejo postati pretveza za intervencijo velesil proti majhnim narodom, kakor se to že dogaja.

Da ostanemo pri začetnem primeru: Palestincev se prav lahko sklicuje na človekove pravice, ki mu jih krati izraelska država, če mu onemogoča bivanje v svoji lastni domovini; Izraelec se prav tako lahko sklicuje na človekove pravice, ki zagotavljajo svobodo veroizpovedi in ki po tej svoji veroizpovedi mora v državi Izraelu videti svojo, njemu dodeljeno domovino. Kdo bo sodnik pri tem narodu? – Vedno močnejši.

Ali drug, še bolj zgovoren primer, ki sem ga slišal ob

neki diskusiji o človekovih pravicah med muslimani in kristjani: za muslimana je življenje – od rojstva do smrti – v družinskem krogu samoumevno, torej najvišja človekova pravica. V Evropi in ZDA so tako imenovani „domovi za ostarele“ na dnevnem redu. Stvar, ki je za muslimana nepredstavljiva, škandalozna in pregrešna. Kaj če se muslimanski svet, skličujoč se na človekove pravice, odloča za mednarodno intervencijo proti Evropi ali ZDA, da prepreči kršenje človekovih pravic starih ljudi?

Želja po neki obvezujoči, vse človeštvo osrečujoči, splošni kodifikaciji človekovih pravic je verjetno vsem narodom in kulturam dana; hkrati pa ni izpolnljiva v svetu, kjer mogočni diktira, kaj je dobro in kaj zlo. Dokler bo svet ločen v enotretjinsko bogati in dvotretjinsko revni, lačni, umirajoči svet, tako dolgo je vse govoričenje o človekovih pravicah prazna slama.

Dokler se bo Evropa in tiste države, ki se imajo za Združeno Evropo, zapirale vase in same, kakor svojčas bogataš nasproti Lazarju, uživale, kar iztrgajo tretjemu svetu skupaj z Japonsko in ZDA, tako dolgo je govoričenje o človekovih pravicah hinanvstvo in laž.

Kajti prva človekova pravica je pravica do dostojnega življenja, ne nerojenih, temveč rojenih ljudi, kar zahodni svet množicam tretjega sveta zavestno onemogoča in s svojimi azilantskimi pogoji tudi uzakonja.

Že zaradi stroškov bo ta konferenca na Dunaju verjetno ena zadnjih konferenc v taki številčni moči. In razšla se bo po veličastnem banketu državnikov v Schönbrunn – v teh štirih urah slovesne večerje bo v tretjem svetu na desettisoče ljudi umrlo od lakote, se bo tisoč tajskih deklet prodalo evropskim turistom, se bo tisoč črncev v afriških državah okužilo z aidsom, se bodo Bosanci, Hrvati in Srbi klali na postsocialistični zemlji – in kongres bo plesal. V čast človekovih pravic...

Matura na slovenski gimnaziji Bela zastava za 8. a razred

Prejšnji teden je uspešno opravilo zrelostni izpit 36 maturantov slovenske gimnazije. V 8. a razredu sta z odličnim uspehom maturirali Martina Ogris in Beate Oswald, z dobrim uspehom pa so zrelostni izpit opravili Brigitta Blajs, Katja Gasser, Vesna Partl, Elka Sienčnik in Darko Wakounig. V 8. b razredu je z odliko maturiral Rudi Podlesnik, z dobrim uspehom pa Albert Hirtl. Dva maturanta 8. b razreda bosta morala v enem predmetu k maturi ponovno nastopiti jeseni.

Obe osrednji organizaciji koroških Slovencev sta pripravili za maturante že tradicionalni sprejem. V imenu NSKS je maturantom čestital dr. Pavel Apovnik, v imenu ZSO pa dr. Marjan Sturm.

Zamišljeni maturanti. Jih skrbi njihova osebna ali narodova prihodnost?

Komisija za mednarodne odnose Republike Slovenije na Koroškem

Štirje člani komisije za mednarodne odnose državnega zbora Slovenije so prejšnji teden vodili razgovore v Celovcu s predstavniki raznih organizacij koroških Slovencev. Komisijo je vodil Zoran Thaler, pogovori pa so bili z dr. Avguštinom Mallejem za Slovenski znanstveni inštitut, s predstavniki Zveze slovenskih organizacij, Narodnega sveta koroških Slovencev, Enotne liste in z Jozom Habernikom za Slovensko gospodarsko zvezo.

Zoran Thaler je poudaril, da je ena temeljnih aktivnosti te komisije skrb za položaj Slovencev tudi izven državnih meja Slovenije. Sprva so se ukvarjali predvsem s položajem Slovencev v Italiji, vendar je čas, da so pogovori tudi na Koroškem, posebej še, ker bo prve dni julija večji sestanek z odborom za mednarodne odnose slovenskega parlamenta. Namen komisije je, da bi začeli obdobje resnih diskusij o novih konceptih, ki naj bi pripeljali do krepitve slovenskega življa. Poudaril je, da so prišli člani komisije predvsem poslušati. V Sloveniji da prevladuje občutek, da je na Koroškem položaj zelo kompliciran, da je veliko problemov in nesporazumov. Slovenija je postala članica Sveta Evrope in Združenih narodov, s tem razpolaga z mehanizmi, katere mora pametno uporabiti tudi glede manjšine v Avstriji. Tudi Avstrija se vedno bolj zaveda vloge manjšin za svoj lasten ugled.

Slovenija mora, je rekel Thaler, skrbeti tudi za gospo-

darsko močno majšino, zato se mora marsikaj spremeniti v sodelovanju s Koroško in celo z Avstrijo. Na tehnološko-medijskem področju je potreben drugačen pristop kot doslej, saj ni logično, da je po vsej Sloveniji mogoče spejemati oba avstrijska TV-programa, Slovenci na Koroškem pa ne morejo videti programov iz Ljubljane. Tu da lahko Slovenija naredi veliko več.

Borut Pahor je opozoril na to, da je Slovenija zgledno rešila vprašanje pravic italijanske in madžarske manjšine. To srečanje da šteje za inicialno točko temeljitejših pogovorov, gre pa predvsem za strategijo uveljavljanja pravic.

Kapitalno vprašanje – vprašanje zastopstva Slovencev v legislativi – buri duhove na Koroškem, slovenska vlada mora poskušati, da pri odločitvi, ali naj podpre ta ali oni model, skuša najti najmanjši možni skupni imenovalec ali kompromis. Tudi v evropskem merilu so osnovne dileme vprašanja zastopstva manjšin na deželni ali državni ravni.

Marjana Logar je soglašala s predlogom ZSO, da bi prišlo do srečanja strokovnjakov, ki bi s tehtnimi argumenti zastopali svoja stališča, slovenska javnost in še posebej parlamentarci pa naj se podrobneje seznanijo s koroško problematiko. Potrebna so večkratna srečanja in stalen dialog.

Na vprašanje novinarjev, kaj pravi komisija na Vencljevo izjavo, da bodo krčili denarna sredstva osrednjim organizaci-

jam, pa so po člani komisije povedali, da je odbor zastopal v proračunski debati stališče, da je treba sredstva zvišati, kljub odporu ministra Peterleta. O krčenju sredstev pa še ni bilo pogovora in tudi še ni na dnevnem redu, zato da je še vse odprto.

Uradna politika Republike Slovenije pa gre v to smer, da pomaga zamejcem do neposrednega političnega zastopstva, je rekel Borut Pahor.

S.W.

Nastopi učencev glasbene šole

Ponedeljek, 21. 6. ob 19.30 v društveni dvorani v Skofičah; **torek, 22. 6.** ob 19.00 v kulturnem domu na Bistrici na Zilji; ob 19.30 v Mladinskem domu v Celovcu; **sreda, 23. 6.** ob 16.30 v Mohorjevi ljudski šoli; ob 19.30 v Modestovem domu in ob 19.30 v farnem domu v Šmihelu (skupno z oddelkom Globasnica); **sreda, 30. 6.** ob 19.30 v ljudski šoli v Bilčovsu; ob 19.30 v kulturnem domu v Šentprimozu (skupno z oddelkom Žitara vas in Dobrla vas); **četrtak, 1. 7.** ob 19.30 v Posojilnici v Pliberku (skupno z oddelkom Vogrče); **sobota, 3. 7.** ob 16.00 v društveni sobi v Šentjakobu in ob 19.00 v farnem domu v Selah (skupno z oddelkom Borovlje).

Z Zvezo koroških partizanov na potovanju po vzhodni Evropi

V krajšem prispevku seveda ni mogoče zajeti vseh vtisov z osemdnevnega potovanja po vzhodni Evropi. Nedvomno pa je najlepši spomin na družabnost in prijetno in prijateljsko vzdušje med udeleženci. K temu so največ prispevali organizatorji na čelu z Milko Kokotovo, ki so pripravili program potovanja, bivanja in številne ogleda.

Za spoznavanje mest in krajev so poskrbeli vodiči, ki so nam v bolj pičlo odmerjenem času predstavili njihove znamenitosti.

Praga, glavno mesto Češke ob reki Vltavi, je bila naša prva postaja. Tam smo si ogledali njeno bogato zgodovinsko dediščino, ki s spomeniki, arhitekturo, kulturnimi objekti priča o bogati preteklosti tega mesta in njegovega naroda na vseh področjih življenja.

Naslednji dan nas je pot pripeljala v Budišin/Bautzen, mesto v nekdanji Vzhodni Nemčiji. Tam živijo Lužiški Srbi ali Sorbi, kot se sami imenujejo, slovanska manjšina v Nemčiji. Ker smo v tem mestu prenočili dvakrat, smo se imeli možnost srečati z njihovimi predstavniki. Predstavili so se nam s pesmijo, in sicer mladinski in dekljski zbor, pesnik Jurij Koch pa nam je spregovoril o položaju te manjšine, o njeni kulturi, preteklosti in o sedanjih problematiki.

Dresden, mesto, ki je nekdanj

Del udeležencev potovanja ZKP

slovelo kot eno najlepših nemških mest, je bil v zadnjih dneh vojne leta 1945 močno porušen. Obnavljajo ga že vsa povojna leta in rane se počasi celijo. Kulturne in gospodarske ustanove spet delujejo. Pod vodstvom vodičke smo si mesto ogledali in bilo je res kaj videti.

Berlin je zelo razsežno mesto, saj v premeru meri kar 60 km. Preseneča z veliko zelenjavo; v mestu je kar 21 velikih parkov. Njegova zgodovina je zelo razburkana, o vsem bi bilo preobširno pisati. Ogledali smo si nekaj najpomembnejših mestnih zanimivosti kot so Brandenburška vrata, Kurfürstendamm in druge. Z olimpijskega stolpa pa se nam je nudi čudovit pogled na mesto in okolico.

Brandenburška vrata v Berlinu

Motiv iz taborišča smrti v Auschwitzu

Prestopili smo mejo in na Poljskem prišli v najbolj znano romarsko mesto Czestochovo z znamenito Črno Marijo. Na višini nad mestom je Marijina katedrala, cilj vseh romarjev na Poljskem. Katedralo si je težko ogledati, saj se proti svetišču valijo množice tisočih romarjev. Tamkajšnji menih nam je razkazal svetišče in sakralne posebnosti czestochovske cerkve.

Izlet ZKP pa seveda ne bi bil v smislu te organizacije, če si ne bi ogledali tudi kraj grozot tretjega rajha, tovarno smrti in trpljenja, zloglasno koncentracijsko taborišče Oswiecim/Auschwitz. Pretresljive slike, priprave in orodja za mučenje, odzviti predmeti, ostanki usmrčenih taboriščnikov, tako odraslih kot otrok, vse to nas je globoko prizadelo. V tem taborišču so poleg pripadnikov drugih narodov trpeli in umirali tudi Slovenci. Velika površina Auschwitza in Birkenaua da slutiti ogromno število žrtev. Stavbe, prostori, predmeti, vse priča o tem. Zelo prizadeti smo zapustili ta zgodovinski kraj smrti.

Po ogledu Krakova, mesta kronanj in grobov poljskih kraljev, smo zapustili to deželo in se napotili proti Slovaški. Prispeli smo v Bratislavo, glavno mesto te nove, samostojne države. Bratislava je moderno in lepo urejeno mesto s številnimi novimi stanovanjskimi bloki in uradnimi stavbami. Po ogledu mesta in nakupih v trgovinah je čas hitro minil in treba se je bilo odpraviti proti domu.

Naj ob koncu prispevka strnem nekaj ugotovitev: po vseh deželah smo lahko opazili urejenost mest in naselij, povsod se veliko gradi, bodisi na novo ali pa obnavlja staro. Na vsej poti v dolžini 3.000 km smo bili udeleženci kot velika, zadovoljna družina, vladala sta harmonija in tovarništvo.

Da je vse potekalo v najlepšem redu, sta skrbela vodja potovanja Milka Kokot in Sienčnikov šofer Hanzej Wutte. Obema pristrčna hvala!

P.S. Pokojni Hanzi Weiss je uvedel in do svoje smrti vodil potovanja Zveze koroških partizanov po Evropi. Želimo, da bi se ta tradicija nadaljevala tudi v prihodnje.

Milena Gröblacher

Vabilo

Zveza koroških partizanov vabi na tradicionalno

Tovariško srečanje demokratov in antifašistov

v nedeljo, 27. junija 1993 ob 14. uri pri Peršmanu v Podpeci

Na zgodovinskem kraju protifašističnega boja na Koroškem se bomo srečali bivši partizani, antifašisti in demokrati iz Avstrije, Slovenije in Italije. Srečanja se bodo udeležili zastopniki borčevskih organizacij iz regije Alpe-Jadran, svojo udeležbo pa sta najavila tudi avstrijski zvezni minister Josef Hesoun ter ministrica Republike Slovenije Jožica Puhar s svojimi sodelavci.

Na sporedu bodo nagovori, polaganje vencev ob spomeniku protifašističnega boja ter nastopi recitatorjev in moškega pevskega zbora „Foltej Hartman“.

Vabimo vas, da pridete s svojimi sorodniki, znanci in prijatelji, da bomo skupno manifestirali zvestobo izročilom protifašističnega boja – za mir in demokracijo.

Spomin na plemenitega moža

Kdo ga ni poznal. Kar slovenskih duš še biva na Koroškem, jim je bil dvorni svetnik prelat dr. Pavle Zablantnik osebnost, katere spomin bo preživel še pokolenja. Živeči bodo pripovedovali o njem svojim otrokom, ti pa bodo posredovali njegov lik rodu, ki danes še ni stopil v življenje. Njegova dela bodo bodrila naše ljudi v spoznavanju narodnih izročil, starih navad, pesmi in znanstvenih obravnavanj o bogastvu naše narodne kulture, v kateri bodo spoznavali svoj lastni izvor, kajti njegova pisana beseda je blizu čutenja in tudi ponosa našega, v težki zgodovini zakoreninjenega slovenskega ljudstva.

Kdor ga je osebno pobljže poznal, ne bo mogel pozabiti njegove vedno iskrene ljubeznivosti, človeške odprtosti, njegovega vselej veselega razpoloženja in širokega srca, ki bi lahko sprejelo vse ves svet, vzelo v zavetje vse, ki so se mu približali v nadlogah in željah, ne da bi bili vprašani od kod jih vodi pot ali kje stoji njihov duhovni dom. Poznal je le človeka in njegove težnje so mu bile zapoved za pomoč. Poznal je svoje ljudstvo in vedel je za njegovo raznolikost, kateri je tudi veljalo njegovo nedeljeno spoštovanje.

Kakor sam piše v svojih spominih, je tudi v najtežji dobi, ki jo je preživaljala še naša starejša generacija, stal pokonci na svojem mestu in, čeprav sam preganjan in v neprestani nevarnosti pred nasilno oblastjo, bil vedno v pomoč vsakomur, ki se je zatekel pod njegovo okrilje.

Zato je bilo tudi samoumevno, da je že v prvih dneh, ko so našim rojakom odpadle verige nacistične tiranije, spet stal na strani našega duhovno izgledovane in obubožanega ljudstva, ki je spet začelo oživljati slovensko besedo na ruševinah kulturnega pogorišča.

Prve slovenske prosvetne prireditve, ki smo jih dožive-

li v Velikovcu po končani vojni še v letu 1945, so se rojevale v šmarješkem župnišču, kamor je prihajal sproščen mladi rod kot nosilec kulturne pozitivne na vaje in sestanke. Slovenska pesem, mila narodna in uporna partizanska sta zadoneli ob spremljavi harmonike, ki jo je vlekla njegova roka. Kolikor mu melodije partizanskih pesmi niso bile poznane, si jih je zapisoval v note iz poslušanegeta petja in jih nato prilagodil spremljavi svoje harmonike.

Še v poznih letih se je rad spominjal tega skupnega dela z mladimi ljudmi, ki jim je svoboda spet dala peruti, da so se dvignili v novem zanosu v srečno uživanje tako dolgo pogrešane slovenske kulture. In kakor je zatrjeval svojim nekdanjim sotrudnikom, tega iskrenega tovarništva in neskajenega medsebojnega zaupanja v predanosti spet odpirajočim se vizijam tedanje dobe ne bi hotel pogrešati. Čeprav so kasnejši časi večkrat kalili odnose in povzročali med nami razhajanja, ki so slabila uspešnost našega skupnega prizadevanja, nikogar ni obtoževal ne obsojal. Z neutrudnim delom za kulturno blaginjo je oral vedno nove brazde v neobdelana polja in s tem kazal, kako in kam naj gre pot.

Mladini je ostal prijatelj; nešteti dijaki bodo skozi življenje nosili njegovo podobo kot vzor učenika in učenjaka, ki jih je vodil in jim ni posredoval le učne snovi, temveč s svojim zgledom tudi plemenito strpnost in človečnost. Prav tako bo tudi starejša generacija ohranila njegov spomin kot lik človeka, ki se je vse življenje zavzemal za sožitje med ljudmi in ostal tudi v svojih visokih letih mlad po duhu in pokončen v svojem ravnanju.

Domača zemlja, ki jo je toliko ljubil in se zanjo razdajal, pa naj bo lahka svojemu zvestemu sinu.

Tonči Schlapper

KULTURNI KOTIČEK

„Slovenija, moja Afrika“

Pred kratkim je asistentka za novejšo slovensko književnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru in prevajalka Silvija Borovnik izdala knjigo esejev, literarnih ocen, portretov in še česa z naslovom „Slovenija, moja Afrika“. To so izzivalna, satirična, ironična in pogosto tudi humorna besedila.

Silvija Borovnik je ena izmed redkih slovenskih pisateljic, ki razlaga feminizem kot razsvetljevanje žensk, kot razbijanje njihovih privzgojenih iluzij, skratka, zavzema se za to, da bi t. im. ženska literatura oz. literatura, ki jo pišejo ženske, imela enake razvojne možnosti kakor literatura moških. Na vprašanje, zakaj Slovenci nimamo „mnogo velikih pisateljic“, Borovnikova odgovarja: „Takrat, ko je bila Ingeborg Bachmann že docentka na univerzi, so morale naše potencialne ustvarjalke še pasti krave. In ko je svet že pretresalo novodobno 'žensko gibanje' so se naše punce, vedno vzorovale po Sneguljčici – ki še mora kuhati in prati za sedem moških, predvsem pa še z njimi plesati in peti“.

Zelo zanimiv del knjige pa govori o tem, kako je s slovenskim značajem, z manj vrednostnimi kompleksi, s

poznavanjem slovenske literature. Avtorica pravi, „da so Slovenci zmeraj govorili 'ženski jezik', jezik trpnega prilagajanja. Zmeraj so si želeli 'moškega', ki ga je prej simboliziral jug, zdaj pa je to sever. Če je slovenščina ogrožena, je zato, ker Slovenci sami nikoli niso dali nič nanjo – ne toliko zaradi tega, ker bi jo ogrožali drugi. Če bodo izgubili 'kulturna določila', jih bodo zato, ker sami ne znajo spoštovati in ceniti svoje kulture oz. kulturne dediščine, ker ne poznajo zgodovine. Prejšnji teden sem vprašala svoje bruce na univerzi, če vedo, kdo je bil Josip Vidmar – in vsi so molčali. Kolegica, ki predava na graški slavistiki, pa je pri gimnazijcih, ki prihajajo iz slovenske gimnazije v Celovcu, ugotovila, da ne vedo, kdo je to Lepa Vida... Potem pa vendar že utihnimo o tem, da nas stalno kdo ogroža! Uničujemo se sami, in to še kar pridno, z lastnim neznanjem in nerazgledanostjo, pa tudi s hrepenenjem po nekom, ki bo za nas skrbel namesto nas.“

Knjiga je izšla pri ČZP Voranc na Ravnah na Koroškem in jo priporočamo vsem, ki jim je kaj do slovenske literature.

Janko Malle

„Danica“ za sodelovanje

Pretekli konec tedna je kulturni oddelek občine Škocijan orgniziral škocijanske kulturne dneve. Od 9. do 13. 6. so se zvrstile številne prireditve: razstava domačih umetnikov in obrtnikov, kolesarski izlet, predvajanje filma, literarno branje, Boogie Woogie – Rock'n Roll Show, velik koroški večer, nastop skupine Collegium musicum Carinthia in slovesna maša v škocijanski cerkvi, ki jo je pod vodstvom Helke Mlinar oblikoval otroški zbor iz Škocijana.

Na sobotnem koroškem večeru je sodeloval tudi mešani zbor SPD „Danica“ iz Šentprimoža. Kulturni oddelek občine vedno povabi k sodelovanju slovensko in nemško pojoče kulturne skupine, ki delujejo v

občini. „Danica“ pod vodstvom mag. Stanka Polzerja je za svojo izvedbo prejela dolgotrajen aplavz številnega občinstva, ki je povsem napolnilo kulturno dvorano Kassl. Prireditelji so se zahvalili vsem kulturnim skupinam, saj skozi vse leto skrbijo za prireditve in tako prispevajo k ugledu občine Škocijan.

Večer koroške pesmi

V Lovanke so v soboto, 5. junija vabile Dobroslske novice. Koncert pod naslovom „Večer koroške pesmi – Kärntner Liederabend“ so oblikovali: pevska skupina Lovanke, Singgemeinschaft Eberndorf, Oktet Suha in mešani pevski zbor SPD „Danica“.

Sonce nima hlačk...v Šentprimožu

V goste v šentprimožski kulturni dom je prišla skupina dijakov in dijakinj Mladinskega doma SŠD iz Celovca. S predstavo „Sonce nima hlačk, aber jeder Lump sein Dach“ so mladi talenti že v Celovcu, prav ta

ko pa tudi v Šentprimožu zapustili globok in prijeten vtis. Predstava v režiji Zdravka Haderlapa in pod mentorskim vodstvom Mede Kavčič je bila zelo dobro podprta z glasbo domačina Hanzija Kežarja ml.

S pesmijo v poletje

Pod tem geslom vabi SPD „Danica“ na koncert, ki bo v soboto, 26. 6. zvečer v kulturnem domu v Šentprimožu. Poleg domačega mešanega in otroškega zbora bo kot gost sodelovala pevska skupina „Vaščani pojo“ iz Zgornje

Vesce. Člani zbora Danica, ki se pripravljajo na gostovanje v Ukrajini in na izdajo kasete in CD-plošče v jeseni, bodo zelo veseli, če boste z vašim obiskom podprli njihovo delovanje in prizadevanje.

Dani

Raznolika folklor v Žitari vasi

Raznolikost narodne glasbe in plesov, sproščenost prireditve v celoti, ki se je izkazovala tako pri nastopajočih kot tudi pri ravnateljcu Francu Kukovici, ki je povezoval program, so bile glavne značilnosti folklorne večera, ki ga je v avli ljudske šole v Žitari vasi pripravilo domače Slovensko prosvetno društvo Trta. V programu so poleg domače folklorne skupine in moškega pevskega zbora nastopili še folklorna skupina iz Šentjošta na Gorenjskem in folkloristi iz prekmurskih Beltincev. Po glasbi in različnosti plesov je bilo to pravo srečanje treh dežel.

Večer je začela folklorna skupina iz Šentjošta z gorenjskimi plesi, ki jih odlikuje dinamika in pa barvitost narodnih noš. Domačini so v program uvrstili ples naših nemško govorečih sosedov, Treffnertanz, ki pa je bil kljub solidni izvedbi daleč pod nivojem dinamike drugih plesov v tem večeru. Bolj všeč je bil vasovski ples žitarske skupine, ki sodi v bližino njene uspešne Babje hojsčeti.

Med folklornimi nastopi je zelo ubrano zapel domači moški pevski zbor Trta pod vodstvom Jozija Starca. Repertoar šestih pesmi je bil dokaj zahteven, vmes pa je duhovito in sproščeno povezoval Pavli Stern.

V drugem delu so Šentjoščani nastopili z zanimivimi štajerskimi plesi, ki v veliki meri odražajo kmečko življenje in delo ter seveda tudi veselje z živahnim juckanjem.

Za zaključek so organizatorji prihranili še pravo poslastico za te vrste folklorne nevjeno občinstvo. Folkloristi iz Beltincev so zapeli, zaigrali in zaplesali pravo prekmursko gostü-

vanje. Pri tem so govorili v originalnem jeziku po zapiskih iz leta 1800. Čeprav je bila njihova dikcija zelo dobra, pa je

Živahen gorenjski ples v izvedbi folklorne skupine iz Šentjošta

Pevsko društvo Sele praznovalo 40 let

V četrtek, 10. junija, je Pevsko društvo Sele praznovalo 40 let svojega obstoja. Ustanovljeno v času povojnega ideološkega zakoličevanja kulture je presešlo okvire tega tradicionalnega prosvetnega izražanja in se razvilo v močnega glasnika slovenske pevke dejavnosti na Koroškem in preko njenih meja, kar med drugim dokazuje tudi nedavno gostovanje na Češkem. Društvo je bilo tudi odlikovano z Gallusovo listino.

Pevsko društvo Sele je bilo ustanovljeno leta 1953 v okviru široko zasnovane ofenzive takratne Pevske zveze, ki je nameravala posejati Koroško s številnimi zbori, ki bi gojili pevsko kulturo v tradicionalnem verskem duhu. To je v četrtek dejal slavnostni govornik, takratni tajnik te zveze, obirski župnik Tomaž Holmar. Takrat sta bila med drugim ustanovljena tudi zbor Gallus in mešani zbor na Želinjah, slednji pa v prvotni obliki ne obstaja več.

V selskem društvu se je pevka dejavnost razmahnila, med drugim sta nastala moški, za njim pa še otroški pevski zbor. Stalnica pa je bil mešani zbor, ki je hodil po turnejah tudi po drugih državah, nastopal na Koroškem in tudi med rojaki v Italiji in Sloveniji. Tudi niz pevovodij je dokaj dolg. Prvi zborovodja je bil pokojni rav-

natelj in župan Herman Velik, za njim pa je prevzel taktirko glasbeni strokovnjak Silvo Mihelič. 26 let je zatem zbor vodil Franc Čertov, p. d. Tkavc. Ob njegovi zavzetosti in marljivosti je zbor opravil številne uspešne nastope. Franc Čertov je za to svoje nesebično delo dobil v četrtek zlato Gallusovo značko. Nekaj časa nato sta usodo zbora krojila Bruno Petrischek in Pavel Olip, dokler ga ni pred leti prevzel glasbeni pedagog Roman Verdel. Zbor danes sodi med najperspektivnejše in kvalitetno najbolj izpiljene pevске skupine na Koroškem.

Za svoje več kot 25-letno sodelovanje pri mešanem zboru so zlato Gallusovo značko prejeli še Nanti Pristovnik, Toni Olip, Bertelj Dovjak ter Justini

marsikateri slovensko govoreči poslušalec imel kar precej težav, da je besedilo razumel. Kljub temu, da je bilo v dvorani kar veliko število tujih gostov, ki seveda niso razumeli nič, pa so gostje s koreografijo izpovedali skoraj vse in poželi buren aplavz.

Treba je pohvaliti prizadevne organizatorje in prosvetarje žitarske Trte; prireditve je bila res na dostojni višini. Seveda pa tudi domačo folklorno skupino, saj po kvaliteti prav nič ne zaostaja za gostujočimi, k čemur je prav gotovo veliko prispevala tudi njena mentorica Stanislava Kukovica.

Jože Rovšek

Mešani pevski zbor iz Sel

„Pohujšanje po Cankarju“ na ogled v Beljaku

Na vsakoletno gledališko srečanje Spektrum v Beljaku povabi tudi kako gledališče iz Slovenije. Tokrat vam priporočamo, da si ogledate predstavo z dvoumnim naslovom „Pohujšanje po Cankarju“, s katero bo gostovalo Mladinsko gledališče iz Ljubljane.

Adaptacijo za Cankarjevo družbeno farso „Pohujšanje v dolini Šentflorjanski“ so opravili režiser Martin Kušej, Ivo Svetina in Mateja Bizjak. Kot pravi režiser, „je mogoče z domišljijo, s pogumom odkriti marsikaj. Torej Pohujšanje v Beljaku v soboto ob 20. uri v Kongresni hiši. Rezervacije vstopnic pri SPZ, tel. 0463/0463/514300.

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Schellandrova Porkamadona in še kaj

Dr. Kristijan Schellander je svoj komentar v Slovenskem vestniku 26. velikega travna t. l. oblikoval duhovito in jezikovno užitno, saj se opira celo na stilistične vaje „nekdanjega učitelja slovenščine“... Nikakor pa mi ni všeč njegov vzklík „porkamadona“: ta resda odjekne kakor strel v noč, vendar grozotno povezuje Mater božjo s svinjo v hlevu, neestetska zabloda, pa niti ni treba, da si veren. Povrh vsega pa še s slovenščino nima nikakršne zveze... Priporočam mu nadomestilo „orkaduš“, slovensko izpeljanko iz one strašljivke, saj sem jo slišal iz gorenjskih ust znanega krščanskega socialista in slavista dr. Joža Mahničiča.

Dalje me moti stavek: „Stvar je sledeča: naj še tako napenjam možgane...“ Da je sledeča, je Slovincem čisto jasno, Nemci pa naj govorijo, kakor hočejo. Slovenec v takem primeru pravi: stvar je takale ali pa: stvar je ta...

In še tretjo šibkost naj omenim: „Dostikrat nam, kot rečemo po nemško, politiki in pisci postrežejo 'vroč zrak'. Lepo in pravilno bi bil moral zapisati takole: ... kakor pravi mo po nemško...“

A v drugem delu tega pretresa še enkrat k Blaževemu klanu. Popravimo uredniku tale stavek: „Jože B. je praznoval svoj 60. življenjski jubilej. Tonej B. pa svoj 50. rojstni dan...“ Bolj okornega izražanja pa si res ne moreš izmisliti, saj prvemu obesi jubilej okrog vratu, drugemu pa navadni rojstni dan! To stori seveda iz zadrege, ker ne bi rad ponavljal iste besede. Pomagajmo mu tedaj iz te zadrege: Jože B. je praznoval 60., Tonej pa 50. rojstni dan (ali če hočete – jubilej). „Svoj“ si lahko prihranimo, ker ni dvoma, za čigav rojstni dan gre.

In še to sporočilo si oglejmo: „Na praznovanje je prišel sam šmihelski dekan msgr. Kristo Srienc, tako je bil slavljencem zagotovljen tudi blagoslov...“ – Tako sladkoustno govorjenje je na robu neokusnosti: je prišel sam dekan msgr XY? Že Janez XXIII je na drugem vatikanskem zboru hvale vredno grmel zoper poveljevanje in prevzviševanje klerikov ter v Jezusovem duhu odpravil takšne samopoveljevalne čvke: obiskala nas je njegova prevzvišenost gospod škof, ki se kar cedi od peklenskopogubne nečimrnosti. Ali glas tega spoštovanja in ljubljene papeža še do danes ni prodrl na Koroško. Svojim ušesom ne morem verjeti: celovški škof še danes ne odklanja laskavega nagovora z eminenco! – Prepričan sem, da dekan Srienc ne hlepi po taki časti, tako prepustimo tisti poveljevalni sam pač papežu naših dni... Pa tudi to, da je dekan Srienc posebljen blagoslov, je dokaj neokusno pretiravanje. – Naj mi ne zamerijo v tako blaženost povzdignjeni bratje Blažjevi. Le kateri dopisnik jim je podelil ta brezbožni Blažev žegen? S tujko temu pravimo profonacija (skrunitev, onečaščenje).

Srečanje oktetov – Suha 93

To je bilo geslo koncerta v dvorišču Suškega gradu prejšnjo soboto, 12. 6., katelega so pripravili Oktet Suha, KKZ in KPD Drava Žvabek.

Lepo obnovljen grad, ki je kar žarel nad vasjo Suha, je bil resnično primeren za koncert oktetov. Suški grad, ki je bil zgrajen v 16. stoletju in je imel zelo razgibano zgodovino, je v svoji preteklosti večkrat menjal lastnike. Sedajni lastnik Herbert Liaunig, ki je leta 1986 grad kupil od posestnikov Stift Admond, ga je z velikimi finančnimi sredstvi popravil in s tem rešil propada. Tako je Suhi ohranil izredno lep kulturni spomenik.

Predsednik KPD „Drava“ Žvabek Leonhard Katz je v svojem pozdravnem nagovoru izpostavil Evropsko skupnost. Kultura naj bi družila narode in jih med seboj bogatila. Organizatorji so s to prireditvijo zelo posrečeno dokazali, da smo Slovenci tisti, ki jemljemo sožitje narodov resno in se prizadevamo za enakopravnost in medsebojno spoštovanje.

Suški Oktet je na srečanje povabil: Iz Slovenije Vokalni Oktet LIP-Bled, umetniški vodja prof. Matevž Fabijan, Oktet Valvazor iz Litije; iz Italije, Tržaški Oktet, umetniški

vodja Aleksandra Pretot, in iz Koroške Doppelquartett Tainach-Tinje, k ga vodi Paul Keber.

Sestav nastopajočih skupin je prireditvi vnesel mednarodni značaj in tudi med poslušalci je bilo večje število nemško govorečih obiskovalcev. Vsi nastopajoči so brez izjeme zapeli mogočen izbor pesmi, od umetniških, duhovnih, narodnih in pesmi drugih narodov v pevsko zelo visoki kvaliteti.

Sporod koncerta so z povezovalnimi teksti o zgodovini gradu, o pripovedkah in pravljicah o gradu ter o predstavitvi nastopajočih skupin posrečeno popestrili in spremljali Vera Sadjak, Traudi Rudolf, Jokej Logar in Leonhard Katz.

Po koncertu so pevce in obiskovalce koncerta povabili na družabno srečanje v gostilno Motschulablick. Tam se je ob prigrizku in dobri kapljici pelo pozno v noč.

Prirediteljem čestitamo in se zahvalimo za tako lep večer v upanju, da bo pesem na Suhi še večkrat združevala narode in bogatila dobre medsebojne odnose.

Naj živi pesem, ki je tokrat na Suhi dokazala, da res ne pozna meja.

KUFR

Tržaški okteti

„Foltej Hartman“ na reviji „Pesem na pozna meja“ v Italiji

Kot stalni gost pevske revije „Pesem na pozna meja“ je bil MoPZ „Foltej Hartman“ iz Pliberka v nedeljo, 6. junija 93 v Trebčah pri Opčini. Tudi letos so se tam srečali zbori iz Slovenije, Primorske in Koroške. Organizatorji so bili SKD Primorec in MePZ Primorec – Tabor Trebče. Na vrtu Ljudskega doma so se zbrali poleg domačega zbora še Dekliški pevski zbor Jezero-Doberdob, MoPZ Vesna-Križ, MePZ Svoboda II Trbovlje, MoPZ Jezero-Doberdob, Dekliški pevski zbor Vesna-Križ, MoPZ Franc Zgonik-Branik, in MoPZ Foltej Hartman-Pliberk.

Po polaganju vencev pri spo-

meniku padlim v središču vasi se je na vrtu Ljudskega doma vsak zbor predstavil številni publiko s tremi pesmimi. Ob koncu pa so nekaj skupnih pesmi zapeli še združeni zbori ob spremljavi Godbe Viktor Parma iz Trebč.

Po koncertu in zahvalnih besedah predsednika SKD Primorec se je začelo družabno srečanje z veselico na športnem igrišču. Prehitro je minil čas in pot domov je dolga, zato so se naši pevci poslovili od zbrane družbe in obljubili, da se naslednje leto zagotovo spet srečajo na pevski reviji „Pesem na pozna meja“, ki bo v Trbovljah.

KUFR

Srečanje mladih glasbenikov

V sredo, 9. junija, je pri Brezniku v Pliberku potekalo že šesto srečanje Glasbene šole na Koroškem in Glasbene šole Slovenj Gradec. Pobudnika tega srečanja sta bila ravnatelj Glasbene šole Slovenj Gradec prof. Jože Leskovar in podpredsednik Glasbene šole na Koroškem Joško Hudl. Kot že vsa leta poprej, je bil tudi tokrat spored zelo pester in kva-

liteten. V petindvajsetih točkah, kot jih je napovedoval program, so nastopajoči z obeh strani meje pokazali, koliko se lahko doseže z resnim in discipliniranim delom. Zelo razveseljivo je, da je poleg že obstoječih instrumentov v zadnjem času pri učencih GŠ na Koroškem dobila svoje mesto tudi violina.

Anita Hudl

Iz ženskega vidika

Dopust brez družine?

piše Stefka Vavti

Hitro se bliža čas dopustov in oddiha. Prav ženske pa se velikokrat tudi na dopustu ne moremo prav oddahniti, bodisi, ker moramo skrbeti za otroke, bodisi, ker moramo skrbeti za čisto in zlikano perilo, za jed itd. In vse to v tujem kraju, v okoliščinah, kjer nimamo na voljo ne pralnega stroja, ne svoje kuhinje in kuhinjskih pripomočkov ipd. Skratka, prisiljene smo, da improviziramo, in tako na dopustu dostikrat potrebujemo še več fantazije kot sicer doma. Prav zato tudi ni čudno, da se je v preteklih letih vse bolj začel uveljaviti tako imenovani „single“ dopust. Medtem ko so ženske, ki so še pred dobrim desetletjem potovale same, morale računati z raznimi presenečenji, razočaranji in težavami, so se v zadnjih letih turistične agencije sprijaznile z ženskami, ki želijo dopust preživeti same, brez partnerja in brez otrok.

Tiste izmed bralk, ki so že kdaj potovale oziroma preživele dopust same, dobro vedo, da ima – kot vsaka stvar – tudi ta dve plati: Na eni strani je prednost, da se ženska lahko res oddahne, gre vase, počne na dopustu vse, kar si zaželi, za kar sicer nima časa; na drugi strani pa ni vedno lahko, če moramo „stati“ na svojih nogah in nositi vso odgovornost zase in za svoj uspešen dopust.

Veliko preprirov med partnerjema na dopustu izvira iz tega, da vsak izmed njih krivdo za kakšen neuspeh ali probleme (ki se pojavljajo tudi na dopustu) pripisuje drugemu; če torej potujemo same, to odpade. Nimamo neprijetnih preprirov za malenkosti, zato pa dobro vemo, da, če kaj ne uspe, ni kriv drugi, temveč so za to krive ali okoliščine ali pa ženska sama (ker je pač napadeno ravnala).

Če ste se odločile, da boste preživele letošnji dopust same, si boste zagotovo pridobile nekaj novih izkušenj, bolje boste spoznale sebe in svojo osebnost, oddahnile se boste; morda pa tudi dolgočasile...

Priporočamo vam, da v potovalko vtaknete nekaj dobrih knjig, ki ste jih že zdavnaj hotele prebrati, vendar niste našle dovolj časa in potrebnega miru, da bi se mogle vanje poglobiti. Same na dopustu pa boste po vsej verjetnosti imele obojega dovolj.

Datum	Kraj	PRIREDITVE	Prireditelj
Četrtek, 17. 6. 20.00	v gostilni Podobnik v Železni Kapli	Občni zbor Slovenskega športnega kluba „Obir“	SSK „Obir“
Petek, 18. 6. 19.00	v Cankarjevem domu v Ljubljani	Koncert skladb Uroša Kreka, R. Straussa in G. prijave do 15. 6. na KKZ, tel. 0463/516243-11	
Sobota, 19. 6. 21.00	v Kongresni hiši v Beljaku	„Pohujšanje po Cankarju“; Mladinsko gledališče iz Ljubljane režiser Martin Kušej (Rezervacije pri KKZ tel. 0 46 3/51 62 43 in SPZ, tel. 0463/514300-20)	Spektrum
Sobota, 19. 6. 19.00	v farni cerkvi v Štebnju pri Bekštanju	„Shalom – mir – Friede“; koncert duhovnih pesmi; nastopa mladinska skupina pod vodstvom Anice Lesjak – Rössmann	Mladinska skupina Ledince
Nedelja, 20. 6. 9.00	iz Žitare vasi	Pohod na Žitarsko goro Zbirališče pred ljudsko šolo	SPD „Trta“
Ponedeljek, 21. 6. 20.00	v Tisčlerjevi dvorani v Celovcu	„Evropa – le vizija?“ Pogovor med ministrom Erhardom Buskom in pisateljem Gerdom Jonkejem; moderator: Jože Marketz	Mohorjeva založba
Torek, 22. 6. 14.00	v Mohorjevi ljudski šoli v Celovcu	Thomas Brezina bere iz svojih del: Knickerbockerbande – Naša klapa hlačarjev	Mohorjeva lj. šola in založba
Četrtek, 24. 6. 19.30	v farnem domu v Selah	Zaključni koncert ob 15. obletnici Glasbene šole na Koroškem	GS in Pevsko društvo Sele
Petek, 25. 6. 17.00	na dvorišču Mohorjeve, v Celovcu	99. „Rock ob meji“ nastopajo: „4 Problems“ Trip iz Celovca, G.A.S. Heavy les Wanted, Tomaž Domicelj & projekt Triglav iz Ljubljane	KDZ in Mohorjeva
Petek, 25. 6. 20.30	na Zgornjih Rutah pri Kučniku	Felix Mitterer: Munde; režija: Nuži Wieser	SPD „Radiše“
Sobota, 26. 6. 20.30	na Zgornjih Rutah pri Kučniku	Felix Mitterer: Munde; režija: Nuži Wieser Ob slabem vremenu v nedeljo, 27. 6. ob istem času	SPD „Radiše“
Sobota, 26. 6. 19.30	v Bilčovsu na travniku pred šolo	Rock-open air polet 93 nastopajo Sokoli iz Ljubljane, Refus collection z Bistrice v Rožu. Koncert bo ob vsakem vremenu!	SPD „Bilka“
Sobota, 26. 6. 20.30	v kulturnem domu v Šentprimozu	Koncert „S pesmijo v poletje“ Nastopajo: MoPZ „Vaščani pojo“, otroški zbor SPD „Danica“, MePZ SPD „Danica“	SPD „Danica“
Sobota, 26. 6. 14.00 oz. 15.00	v Strokovni kmet.-gosp. šoli v Šentrupertu	Zaključna prireditev v Šentrupertu pri Vellkovcu z ogledom razstave, petjem, plesom in igro „Priložnostni zdravnik“ po Moliere	SKGS
Nedelja, 27. 6. 14.00 in 16.00	v Strokovni	Zaključna prireditev (glej zgoraj)	SKGG
Nedelja, 27. 6. 14.00	pri Peršmanu v Podpeci pri Železni Kapli	Tovariško srečanje demokratov in antifašistov slavnostni govorniki: dr. Marjan Sturm, avstr. zv. minister Josef Hesoun, ministrica R Slovenije Jožica Puhar, sod.: recitatorji in MoPZ „Foltej Hartman“	Zveza koroških partizanov
Nedelja, 27. 6. 20.00	v farni cerkvi v Ločah	Reke mojega življenja – večernice	SPD Jepa-Baško jezero, KKZ, fara Loče in Šteben
Nedelja, 27. 6. 20.00	v farni dvorani v Šmihelu	Neža Maurer: „Sonce nima hlačk... aber jeder Lump sein Dach“; igrajo „Profidiletanti“ Mladinskega doma v Celovcu; režija in koreografija: Zdravko Haderlap	SPZ, KPD „Šmihel“

OBZORNIK

Španija odločno proti Hrvaški

ZAGREB, MADRID. Španski zunanji minister Vargas je uradno obtožil hrvaško vlado, da je kriva uboja španskega častnika v sestavi mirovniških sil Unprofornja na Hrvaškem. V sporočilu španskega zunanjega ministrstva je rečeno, da hrvaška vlada že dalj časa vodi sovražno kampanjo proti španskemu odredu vojske na Hrvaškem in da bo Španija zato v Varnostnem svetu vložila oster protest proti Hrvaški.

Hrvaški predsednik Franjo Tuđman je skrajšal obisk na Kitajskem in se predčasno vrnil domov. Vzrok: kritično stanje v Bosni in Hercegovini. Z obrazložitvijo povratka je posredno priznal svojo

veliko „skrb“ za dogajanje v BiH, to pa je potrdila tudi izjava hrvaške vlade, po kateri naj bi imela Hrvaška legitimno pravico, da pomaga pripadnikom bosanskih Hrvatov v njihovem boju za preživetje. Ta pravica pa se še bolj izkazuje ob dogodkih v preteklih desetih dneh, ko so bosanski Muslimani v boju s Hrvati imeli kar precej uspeha na področju osrednje Bosne (mesti Vitez, Travnik).

Kljub premirju, ki sta ga po nedeljski konferenci na sedežu Združenih narodov v Ženevi podpisala poveljnika obeh vojsk, hrvaške HVO general Petković in vojske BiH general Delić, le malokdo verjame, da ga bosta obe strani spoštovali.

Karadžić opozarja muslimanske države

ATENE. Vodja bosanskih Srbov Radovan Karadžić je ob obisku v Grčiji preko medijev opozoril muslimanske države, naj se ne vmešavajo v vojno v Bosni in Hercegovini, kar dejansko pomeni, naj prenehajo pomagati bosanskim Muslimanom. Ob tem je zagrozil, da bi vmešavanje le še stopnjevalo spopade. Kaj to za Karadžića pomeni, je težko razumeti, saj so spopadi v BiH že sedaj na najvišji stopnji morije in vsesplošnega

klanja. Sarajevo je pod najhujšim udarom srbskih sil v zadnjih mesecih, Srbi napovedujejo skorajšnje zavzetje bosansko-hercegovega glavnega mesta, Gorazde je kljub razglasitvi za varno območje pod kriljem ZN ena sama razvalina, srbski tanki pred seboj rušijo in gazi-jo vse, njihove granate pa ne izbirajo ciljev. Zadele so tudi improvizirano poljsko bolnišnico in ubile okrog 50 ranjencev in bolnikov.

Vojaški poseg ZDA in ZN v Somaliji

MOGADIŠ. Vojaške sile Združenih držav Amerike so v noči s petka na soboto z vso silo izvedle napad na oporišča in skladišča somalskih upornikov generala Aidida. Povod za vojaško posredovanje naj bi bil napad upornikov na pakistanske vojake v okviru mirovniških enot. Pakistanci so imeli 23 mrtvih, uporniki pa so enote ZN razglasili za okupatorske. V nedeljo so se v Mogadišu pojavile

množične demonstracije prebivalstva proti enotam ZN, pakistanski vojaki pa so streljali v množico in ubili 20 neoboroženih demonstrantov. Vojaško intervencijo v Somaliji je odobril generalni sekretar ZN Butos Gali. Pri vsem tem pa preseneča hitrost in enostavnost odločitve in izvedbe. Somalija pač ni Bosna in general Aidid ni Milošević in tudi ne Karadžić...

Učitelji prenehali, kmetje začeli stavkati

Prejšnji teden je bila v središču pozornosti slovenskega političnega dogajanja stavka slovenskih učiteljev na osnovnih in srednjih šolah. Večina učencev je bila stavke sicer vesela, saj jim je omogočila kopanje v vročih dneh, težje pa je bilo tistim, katerim grozijo popravni izpiti in ki se morajo pripravljati na sprejemne izpite za prestop v višje šole. Učiteljska stavka ni našla odobravanja med starši dijakov in učencev, razumeli pa je niso tudi mnogi delavci v proizvodnji, ki so še na slabšem in so njihova delovna mesta močno ogrožena.

Učiteljski sindikat je zahteval zvišanje izhodiščnih plač in dejansko izenačenje s plačami v gospodarstvu (glede na enako stopnjo izobrazbe). Povrh tega se ne more strinjati, da imajo nekatere kategorije državnih uslužbencev kljub izenačenemu statusu precej večje osebne dohodka. Stavka je trajala tri dni, v petek pa so

se v ljubljanskem Cankarjevem domu srečali predstavniki stavkovnih odborov (preko 500) in po delnem uspehu njihovega sindikata v pogajanjih z vlado sklenili stavko prekiniti in jo v primeru neizpolnitve obljub nadaljevati v jeseni.

V ponedeljek pa so začeli stavkati prekmurski kmetje. Kot izraz nezadovoljstva so s traktorji in drugimi vozili zaprli mejna prehoda z Madžarsko Dolga vas in Hodoš. Od vlade zahtevajo povečanje odkupnih cen mleka, goved, svinj in pšenice. Pri tem se opirajo na izračune, ki jih je pripravil slovenski kmetijski inštitut. Prekmurski kmetje so še posebej prizadeti zaradi lanskoletne katastrofalne suše, zaradi katere je gladina talne vode padla za cel meter, letos pa ne kaže nič bolje. Kolikor vlada ne bo ugodila njihovim zahtevam, grozi, da se bodo Prekmurcem s podobnimi akcijami pridružili kmetje po vsej Sloveniji.

Odkrili spomenik Valentinu Vodniku

V Koprivniku nad Gorjušami so v nedeljo odkrili spomenik slovenskemu pesniku, jezikoslovcu in duhovniku Valentinu Vodniku ob 200-letnici njegovega župnikovanja v tem kraju na Pokljuki nad Bledom. Občina Radovljica je letošnje leto razglasila za Vodnikovo leto, v počastitev obletnice so bile po vsej občini številne prireditve, v samih Gorjušah pa je bila organizirana slikarska kolonija, katere razstavo umetnin so odprli prav te dni.

Mašo je daroval slovenski metropolit in ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, spomenik pa je odkril slovenski predsednik Milan Kučan. V slavnostnem nagovoru je ocenil pomen Vodnikovega obdobja za slovenski narod, Vodnika pa imenoval velikega buditelja, ki je s svojimi pesmimi in jezikolovnimi deli pobudil slovensko prosvetljenost z Linhartotom, Prešernom in drugimi velikani slovenske kulture in književnosti.

J.R.

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10-19.00

Sreda, 16. 6. Glasbena sredo.
Večerna 21.05 – 22.00 Večer slovenskih popevk

Četrtek, 17. 6. Rož – Pojuna – Zilja

Petek, 18. 6. Domači besedni ustvarjalci. Posnetki s prireditve ob Globaškem kulturnem tednu.

Sobota, 19. 6. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 13. 6.
6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (žpk. Florian Zergoi).
18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 14. 6. Agrarni marketing: zamujene ali nove možnosti višanja dohodkov kmetov?

Torek, 22. 6. Partnerski magazin

ŠIRITE IN NAROČITE
SLOVENSKE VESTNIK

Bisernoporočenca Nani in Bertl Bostjančič

Bostjančičeva slavljenca pred desetimi leti ob zlati poroki

V soboto, 19. junija, bosta v Branči vasi pri Bilčovsu praznovala visoki jubilej skupne življenjske poti Bertl Bostjančič (85) in (Miklavčeva) Nani (82), roj. Partl. Dopolnila bosta 60 let, odkar sta leta 1933 stopila pred oltar.

Takrat pred več kot šestdesetimi leti še ni bilo mopedov in avtomobilov, še kolesa so bila bolj redka, zato Bertl ni šel daleč po nevesto. Izbral si jo je kar blizu v Kajzazah in jo pripeljal domov v Brančo vas. Za to pa mu ni bilo nikoli žal. Življenje je bilo trdo, a vezalo ju je polno ljubezni in spoštovanja. V zakonu se jima je rodilo kar sedem otrok: najprej pet deklet in nato še dva fanta. Bertl-nova Zahojnikova domačija je številni družini nudila pretesen dom, zato sta se starša odločila zgraditi večjo hišo. Čas je prinesel svoje in Zahojnikovi otroci so odšli po svetu, nekateri so pristali bližje (Loga vas, Plešerka), druge je zaneslo v tujino (Nemčija, Švica), predzadnji sin pa je ostal na domačiji.

Kljub temu pa Zahojnikovima dedeju in babici ni nikoli

dolčas. Obiskujejo ju otroci, številni vnuki in pravnuki.

Da bi ostala zdrava in da bi bilo še dolgo tako! To jima želi in jima k biserni poroki čestita tudi naše uredništvo!

Z avtom v smrt

Noč s petka na soboto je zavila v žalost in črno Robčevo družino na Plešerki pri Hodišah. 27-letni sin Tini je bil na obisku doma. Ko se je okrog polnoči pripeljal na Spodnjo Suho, kjer je stanoval, je ugotovil, da je doma pozabil ključ od stanovanja. Na poti nazaj se je zgodila nesreča. Med Rodo in Plešerko je zdrsnil s ceste, avto se je nekajkrat zakotalil in obstal pod cesto. Nekateri mimozeči so sicer videli svetlobo, vendar so mislili, da so lovci. Nekako ob enih zjutraj ga je našel domačin, vendar mu ni bilo pomoči. V nesreči si je zlomil tilnik in je bil po vsej verjetnosti takoj mrtev.

Martin Tusch je bil zelo dinamičen fant. Že kot otrok je igral pri hodiških tamburaših, pozneje se je precej ukvarjal s športom; igral je nogomet ter hokej na ledu pri domačem športnem klubu. Najprej se je izučil za prodajalca, v zadnjem času pa je bil zaposlen pri železnici in je bil na šolanju na Dunaju.

Številni sorodniki, prijatelji in znanci, predvsem pa njegovi sovrstniki, so se od Tinija poslovili v torek, 15. junija na hodiškem pokopališču. V slovo so mu zapeli tudi nekdanji tamburaši.

Robčevi družini ob boleči izgubi sina in brata izrekamo iskreno sožalje.

† Martin Tusch

Slovenski vestnik čestita!

gospodu **Johanu Jagoucu** iz Hmelš za 80. rojstni dan; gospe **Pavli Galob**, pri Meležniku v Selah, za osebni praznik; gospe **Juli Roblek** s Šajde za osebni praznik;

gospe **Zofi Rakušek**, sedaj v Gospe sveti, za osebni praznik;

gospe **Bernadki Sadovnik** iz Podroj pri Globasnici za rojstni dan;

Gabi in Sigiju Hobel iz Celovca za obletnico poroke; gospodu **Antonju Puclju** iz Celova za 58. rojstni dan;

gospe **Ani Micheutz** iz Žitare vasi za osebni praznik;

gospodu **Antonju Žužku** s Klopinja za osebni praznik; gospe **Hani Kuchar** iz Železne Kaple za 60. rojstni dan;

gospodu **Janezu Apovniku** iz Borovja za 65. rojstni dan; gospe **Vidi Koncilija** iz Vogrč za rojstni dan;

za osebne praznike članom Društva upokojencev Pliberk: **Lojzu Kristofu** iz Šmihela, **Mariji Nachbar** iz Vidre vasi, **Antoniji Pernjak** z Brega, **Petru Močniku** iz Šmihela, **Milki Kraiger** in **Mariji Bricman** iz Strpne vasi, **Margareti Ižep** iz Podkrajca, **Marjeti Krajnc** iz Libuč, **Petru Grdini** iz Male vasi, **Mariji Žagar** in **Mariji Butej** iz Večne vasi in **Wilhelmu Kraigerju** z Metlove;

gospodu **Bertlu Močilniku** iz Libuč za 85. rojstni dan; gospe **Tinci Kaiser** iz Šentkandolfa pri Kotmari vasi za rojstni dan;

gospe **Gretki Čepin** iz Podgore za 55. rojstni dan; gospe **Fridi Miklau** iz Zagorij za 40. rojstni dan;

gospe **Antoniji Kosmak** iz Globasnice za dvojni praznik;

gospe **Kati Stroj** iz Celovca za 70. rojstni dan;

gospodu **Franciju Vavtiju** iz Podgrada k zaključenemu študiju;

Pred nedavnim je na graški univerzi zaključil študij glasbenih ved in slavistike **Roman Verdel** iz Borovelj. Prizadevnemu zborovodju, novopečenemu magistru čestitamo.

Pevci „Bilke“ v Wiesbadnu

Pred približno dvema letoma se je v Bilčovsu pri Miklavžu po naključju mudil Achim Exner, župan mesta Wiesbaden. Tam je bilo tudi nekaj pevcev moškega zbora Bilka, ki so po vaji stopili še v domačo gostilno. Ker je omenjeni župan velik ljubitelj petja, so se tako rekoč našli „svoji med svojimi“ in večer se je podaljšal pozno v noč. Seveda je ob petju pretekla še marsikatera kapljica in ob splošni dobri volji ter ob spontani odločitvi omenjenega župana je prišlo do neuradnega povabila za gostovanje v Wiesbadnu. Po nekaj tednih pevci županovega povabila nismo več jemali resno in smo nanj že skoraj pozabili. Lani jeseni pa se je pri prvovodji Mirku Laußeggerju po telefonu oglašil predsednik komornega zbora Wiesbaden-Sonnenberg Schlosser in uradno MoPZ Bilka povabil na gostovanje. Nismo se dolgo obotavljali in smo se domenili za termin od 20. do 23. maja le-

deli, kako bomo tam sprejeti.

Tem bolj pa smo bili presenečeni, ker je bil sprejem res prisrčen in prijateljski. Šest članov gostiteljskega zbora nam je v pozdrav zapelo slovensko pesem in s tem izrazilo solidarnost, kakršne nismo deležni niti v samem Bilčovsu. Po večerji so nas porazdelili na prenočišča pri raznih družinah gostiteljskega zbora, nakar smo se po napornem dnevu spravili k počitku. Naslednji dan, v petek, 21. maja, je bil na sporedu sprejem pri županu mesta Wiesbaden, ki nam je razkazal mestno hišo. Nato smo si ogledali še razne zanimivosti v mestu in bližnji okolici. V soboto je bil prost dan, da je vsak lahko šel po svojih poteh. Ob treh popoldne pa se je začel uradni del gostovanja, in sicer z vajo in drugimi pripravami za nastop. Zvečer je koncert potekal s sledečimi točkami: gostiteljski moški komorni zbor je v pozdrav zapel štiri pesmi, nato pa je naš zbor izve-

Bilčovski pevci na frankfurtskem letališču

tos. Kmalu smo začeli z vajami, ker so od nas pričakovali celovečerni program.

Čas je hitro minil in po temeljnih pripravah smo se 20. maja zgodaj zjutraj odpeljali proti Wiesbadnu. Ker nam je dopuščal čas, smo se grede ustavili še v Frankfurtu, kjer smo si ogledali znano letališče. Ob 20. uri pa je bil planiran prihod oz. sprejem v Wiesbaden-Sonnenbergu na sedežu gostitelja oz. organizatorja našega gostovanja. Omenil bi še, da smo se na pot podali z mešanimi občutki, ker smo prvič gostovali v Nemčiji in nismo ve-

del 20 večinoma slovenskih pa tudi pesmi drugih narodov. Vmes je Toni Valentinitš opravil dia-predavanje o Bilčovsu in okolici, povezavo in predstavitev Bilke in občine Bilčovs pa sta imeli na skrbi Monika Šeher in Krista Krušič. Ker je bila predstavljena tudi naša občina, nas je na gostovanju spremljal prejšnji dolgotletni župan Hanzl Ogris. Po uspešnem koncertu smo skupno z gostitelji še malo pokramljali in zapeli kako pesem. Tudi wiesbadenski župan si je vzel čas in nas še enkrat obiskal. V nedeljo zjutraj pa smo se poslovili od naših gostiteljev in novih prijateljev in obljubili, da se bomo še srečali, prihodnjic v Bilčovsu.

Proti domu smo potovali zadovoljni nad prijetnim gostovanjem in hkrati lepim izletom, ob katerem smo imeli tudi čas za medsebojne pogovore, za kar nam ob današnjem prenatrpanem življenju pogosto zmanjka časa.

Udeleženec gostovanja

Objava

Zavod šolskih sester v Šentpetru sporoča, da je

sprejemni izpit

za Višjo šolo za gospodarske poklice v sredo, 7. julija 1993, ob 8. uri. Pred izpitom je treba predložiti zaključno spričevalo v originalu ali pa od sedanjega ravnateljstva izstavljeno potrdilo o uspešnem zaključku osmega šolskega leta.

Obenem Zavod šolskih sester sporoča, da je v utemeljenih primerih vpis v Gospodinjstvo in Višjo šolo možen tudi še zdaj. V ta namen se je pisno ali telefonsko povezati z ravnateljstvom.

(tel. 04253/53275012).
Višja šola za gospodarske poklice Šentpeter, 9184 Šentjakob.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovencev

Uredništvo/Redaktion: Tarviser StraÙe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seÙtevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitiÈnem interesu.

Urednika/Redakteure: JoÙe RovÙek, Sonja Wakouing.

Izdajatelj in zaloÙnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na KoroÙkem, Tarviser StraÙe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: ZaloÙniÙka in tiskarska druÙba z o. j. Drava, Tarviser StraÙe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telefaks 0463/51430071.

Oglati/Anzeigen: Tarviser StraÙe 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30, 33 in 40, telefaks 0463/51430071.

Zastopstvo za Slovenijo: ADIT-DZS, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, Slovenija, telefon 061/529761, telefaks 061/311123.

Letna naroÈnina: za Avstrijo 370 ðil. (za upokojence 280 ðil.); za Slovenijo 1500 SIT.

Slovensko prosvetno druÙtvo BILKA

Rock-open-air
polet '93

SOKOLI
Refuse Collection

26. 6. '93 · 19.30

BILÇOVŠ/LUDMANNSDORF
travnik pred ðolo / Schulwiese

Danes vsi na celovški stadion!

V kvalifikacijskem turnirju se bosta danes na celovškem stadionu ob 18.30 pomerili enajsterici SAK in Flavia Solva. Flavia Solva je še vedno favorit, četudi je prvo tekmo doma nesrečno izgubila. Prav zaradi tega nas čaka izredno napeta tekma, kajti Flavia bo poskušala vse, da iz Celovca odnese obe točki. Pravtako pa tudi SAK ne namerava kar tako izgubiti tekme.

V stadionu igralci in funkcionarji SAK pričakujejo okrog 3000 gledalcev. Pomembno vlogo bodo spet odigrali navijači s katerimi SAK tudi tokrat računa.

Otroci do 14. leta imajo prost vstop.

Zvesti navijači SAK so pogosto več kot 12. igralec v moštvu. Treba je zdržati do konca!

SAK Braunauu odnesel točko

Po nepričakovani zmagi Braunaua na Štajerskem proti Flavii Solvi je bil ob koncu tedna kot tretji kandidat za vstop v II. zvezno ligo na vrsti SAK, da pokaže kakšno vlogo bo igral v letošnjem kvalifikacijskem turnirju.

Že v prvem polčasu je SAK imel nekaj dobrih priložnosti. Tudi v drugem polčasu je bil nevarnejši. Ko pa je v 71. minuti sodnik izključil F. Sadjaka zaradi drugega

prekrška, so igralci Braunaua zaslutili priložnost, zaigrali nekoliko bolje in prišli do svoje priložnosti.

PIŠE Eda Velik

sti, katero pa jim je preprečil Adi Preschern.

Po tekmi brez zadetkov so bili vsi zadovoljni s točko in dr. Ramšak je dejal, da sicer vsi igralci niso bili v najboljši formi,

kljub temu je s točko zadovoljen, pomembna in že odločilna pa bo današnja tekma proti Flavii Solvi. Prepovedano pa je izgubiti.

Slovenske nogometne je na tekmo v Braunauu pospremlilo nad 180 zvestih navijačev. Že lani so bili navdušeni nad prijetnimi kolegi iz Braunaua, letos pa sem lahko sama doživela, kako so se pred tekmo in po tekmi pozdravili in skupno pro-

slavljali točko. Kaj takega v današnjem času žal redko doživimo. Vsa čast navijačem SAK, ki se ne spuščajo na nivo tistih navijačev, ki nekulturno, primitivno in divjaško navijajo, razbijajo in žali-jo nasprotnike, ki nosijo drese drugačne barve. Navijanje naj ostane navdušen in športni izraz simpatije do svojega moštva. Da se med seboj tudi lahko dobro razumemo, so pokazali navijači SAK in Braunaua.

Ženske in nogomet

Sabine Serno, dekle Hermana Lippuscha:

„Hermann potrebuje nogomet kot rastlina vodo.“

Hermann sem spoznala pred petimi leti. Vedela sem, da je nogometiš, kar pa me ni motilo. Sploh je temu športu zapisana vsa njegova družina. Njegov oče je bil nogometiš, njegova mama še sedaj vodi kantino in igrišče v Sinči vasi, kjer igra nogomet tudi dva Hermannova brata.

Zelo redko Te vidimo na tekmah SAK. Kaj je vzrok temu?

Trenutno je glavni vzrok seveda najin sinček Timo-Diego, ki je zelo živahen. Namesto da bi morala tekati za njim po igrišču, grem raje doma z njim na sprehod. Nogo-

met rada gledam v miru, sicer raje ostanem doma. Seveda je Timo očetov ljubček, še posebno, ker je fant in ker upa, da bo šel po njegovih stopinjah, izgleda pa tudi, da ima nogomet res že v krvi. Samo za žogo bi tekal.

Življenje nogometiševga dekleta ni tako

enostavno. Kako Ti to občutiš?

Res je, da moraš kar dosti prestati. Tedensko štirikrat trenira, ob koncu tedna pa so tekme. Kadar pa ne igra sam, pa gremo gledat kako drugo tekmo. To je potem naš družinski izlet. Včasih se že malo jezim, vendar vem, da Hermann brez nogometne ne more.

Moti pa me, da po treningih ne zna domov. Razumem, da kdaj pa kdaj malo posedijo, vendar ne po vsakem treningu. Če pa bi Hermannu prepovedala igrati nogomet, sem prepričana, da bi se odločil zanj, kajti on je z dušo in telesom nogometiš in nogomet rabi kot rastlina vodo.

Ko sem ga spoznala in se odločila, da bom z njim, sem se odločila tudi za takšno življenje. Kako dolgo bo še igral, ne vem. Kakor dolgo bo pač sam želel. Zagotovo pa bo vedno ostal povezan z nogometom.

Hvala za pogovor!

Bilanca sezone 92/93

Igralci SAK so v 30 tekmah 20-krat zapustili igrišče kot zmagovalci, 8-krat so igrali neodločeno, le 2-krat pa so morali prepustiti obe točki, in to doma proti ATSV Wolfsberg in Pliberku. Na tujem je SAK ostal neporažen in to že drugo leto. Tako je osvojil naslov prvaka z rekordno predstjo desetih točk. Slovenski nogometiš so 63-krat zatresli nasprotnikov mrežo, le 22-krat pa je nasprotnikom uspelo premagati Adija Prescherna, ki je od vseh vratarjev v koroški ligi prejel najmanj golov.

Najuspešnejši strelci pa so bili H. Gröss (15), Lipusch (10), Hober (9). Na drugo mesto se je uvr-

stil beljaški VSV, tretji pa so nogometiš iz Wiedersdorfa.

Na koncu lestvice pa je stanje sledeče. V podligo mora Šentvid, FC Mölltal pa ostane v ligi le v primeru, če SAK uspe kvalifikacija v II. zvezno ligo.

Največje razočaranje pa je zagotovo moštvo Austrie Celovec, ki je lani izpadlo iz II. zvezne lige in nikakor ni moglo uspeti v koroški ligi. Ta tradicionalni klub so neprenehoma pretresale krize, finančne, personalne, in tudi trenerji so se menjali kot nikjer drugje. Na 14. mestu lahko le še čakajo in upajo, da SAK ne bo uspelo in da bo Gabor Spittal ostal v II. zvezni ligi – sicer se bodo znašli v podligi.

Športni dnevi v Železni Kapli

Program dni, ki jih pripravi nogometni klub v Železni Kapli, je bil tudi letos pester. Od četrtega do nedelje smo videli predvsem vrsto zanimivih nogometnih tekem. Moštvo Železne Kaple je slavilo proti Žitari vasi s 3:0 (upamo le, da bo zadostovalo za obsotj v spodnji ligi).

Zato pa so občinski odborniki Žitare vasi proti kolegom iz Železne Kaple zadevo obrnili. Pri streljanju enajstmetrovk so bili boljši, potem ko se je sama tekma končala z 2:2.

Na turnirju, ki ga posvečajo bivšemu odborniku Hanziju Jerlichu, je nastopilo šest moštev (članski igralci ne smejo sodelovati).

Zmagal je EAC pred fanti Cafe Lotte, (ki so v finale vstopili tudi s srečo, a v odločilni tekmi zapravili preveč lepih priložnosti), tretje pa je postalo moštvo GH Lesnik.

Za lepe nagrade so se obiskovalci potegovali tudi pri kegljanju, tekmo v vlečenju vrvi pa so Lepenci (Albert, Janez, Franci, Erich in Peter) potegnili v svoj prid. Premagali so ekipi Zgornje in Spodnje Obirske.

V okviru športnega tedna je bila tudi maša na prostem, za zabavo številnih obiskovalcev pa je nastopila domača godba Vellacher Trachtenkapelle ter ansambel Turracher Buam.

M.T.

Obirčani so kolesarili

Na Rešnje telo popoldne SPD „Valentin Polanšek“ že vrsto let prireja kolesarski izlet. Proga, ki je primerna za vsakogar, vodi od zbirališča pri Kovaču nad Obirskem v Železno Kaplo, nato pa nazaj in v Korte.

Kolo je vse bolj v modi, zato raste tudi udeležba. Odkar pa sodelujejo tudi „Zarjevci“ v okviru svojega rekreacijskega deseterboja, postaja kolona kolesarjev že skoraj nepregledna. Na črpalki, kjer se obe skupini srečata (tudi kontrola zraka), je za avtomobiliste kar zmanjkalo prostora. Okoli 80 koles (arjev) in celo servisni avtomobil je bil na mestu. Najstarejša med vsemi je bila Hani, najmlajši pa Toni.

Pozdravil in dal povelje za start je predsednik dr. Brumnik (tudi sam na

kolesu) in že smo pridno pritiskali na pedala otroških koles, mountain-ter city bikov, navadnih in pravih tekmovalnih biciklov. Kapelski kamera-team (Manfred, Peter) pa je odločilne paze naše dirke tudi posnel. Kratek odmor za krepčilo so nam dovolili pri Kovaču in že je šlo proti Kortam. Za lepote tokrat ni bilo dosti časa, pogledovali pa smo proti nebu, ker so se od nekd preplele temne megle. Pri Franclnu je bilo pripravljeno za prijetno počutje (piknik – za jedi in pijačo so skrbele gospodinje, duo Engelbert/Franči pa je igral). Nekaj popoldanskih kapljic ni moglo zmotiti razpoloženja. Po večini smo suhi zaključili kolesarsko vožnjo na Obirskem oz. v Železni Kapli.

Miha Traunik

